

הדעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בן ימים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמו
אתי וקני ואת מצותי אשר אנכי מצוה היום אשר יושב לך ולבנותיך
אחריה וילמען מאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך כליהמים:

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: ליום שמה
רוצח אשר רוצח את רעהו בגליל דעת והוא לא ישנא לו מתמל
שלשום ויום אלימות מו' הערים האל וחי: את בער במדבר בארץ
המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בקטן למנסי:
והתורה אשר יקם משה לפני בני ישראל: אלה העדות והחקים
ומשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים:
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמורי אשר
יושב בהשבון אשר הבה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:
הירשו את ארצו ואת ארצו עוג מלך הכנען שני מלכי האמורי
אשר בעבר הירדן מוכח שמש: מערער אשר על שפת נחל ארנון
ועדיתר שאן הוא חרמון: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד
יום הערבה מחת אשלת הפסגה:

והקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
ושמרתם לעשותם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בקרב: לא את
אבותינו כרת יהוה אתי הבקריה הזאת כי אבותנו אנחנו אלה פה היום
קלנו תים: פנים קפלים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי
עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
כי ראתם מפני האש ולא יצליחתם בהר לאמר: אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים ויהיה לך

פסוק ואתחנן

אמר רבי אלעזר *בשעה
שהקרינו ישראל נעשה לנשמע יצאה בת
קול ואמרה להן מי גילה לבני ר זוה שמלאכי השרת משתמשין בו דכתיב
*וכי נה' מלאכו נכרוי כח עושי דברו לשמע בקול דברו ברישא עושי והדר
לשמע גג א (פתי)

דרש ר'
סימא *בשעה שהקרינו ישראל נעשה
לנשמע באו ששים ריבוא של מלאכי השרת
לכל אחד ואחד מישאל קשרו לו שני
כהרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע
וכיון שחמאו ישראל ירדו מאה ועשרים
ריבוא מלאכי חבלה ופירקום שנאמר
ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר הרוב
א"ר המא ברי הגינא בחורב טענו בחורב
פירק בחורב טענו כדאמרן בחורב פירקו
דכתיב ויתנצלו בני ישראל וגו' א"ר יוחנן
ובולן זכה מישה ונמלן דסמין ליה וזושה
יקח את האהול אמר ר"ל עתיד הקב"ה
ישלח להחיות לנו שנאמר *ופדוי ה' ישוּבון ובאו
ציון כונה ושמרת עולם על ראשם שמה
שמעולם על ראשם

גמ' (סח)

שכן נתן לבחירי ברוצחו עין פנימית, הרוצה את כל
הדברים כמו שהם בהיותם הבלתי משתנים, ואלו השכל מביא מן
הדברים הבודדים ראיות על מהותם ועקרם. מי שחנן מברואתו בעין
כזאת הוא הפקח באמת, - והוא רואה את שאר האנשים כעוורים שעליו
להנחותם ולהדריך.

וינצח מאמר 3
אמ' 2

ויקה אלהים את האדם ויניחנהו בגן עדן (בראשית ב. טו) : מלמד
שנתן לו הקב"ה לאדם מצות שבת. כתיב הכא ויניחנהו בגן עדן וכתיב
התם ויניח ביום השביעי כתיב הכא לעבדתי וכתיב התם ששת
ימים תעבד, ותיב הכא, ולשמרת וכתיב התם שמור את יום השבת

עוד רבג יואמ' א

וידבר יהוה אלי משה לאמר: דבר אלי בגן ויך אל ואתם אלהים
אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו
ויקמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובהקמתם
לא תלכו: אתי משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יצעה אתם האדם
ותי בהם אני יהוה:

פסוק ואתחנן

ויענו יהוה לעשות את כל החקים
האלה לראות את יהוה אלהים לטוב לנו כל הימים לחייתנו כהיום
הזה: וידקה מתהרילנו כיישמר לעשות את כל המצוה הזאת
לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

פסוק ואתחנן

ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם היום כלכם
ה היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו יהוה אלהי
לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ויניחכם לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק עמי חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי
מינו גדול אשר ילו אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל
קראנו אליו: וכל גוי גדול אשר ילו חקים ומשפטים צדיקים ככל
התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לה שמר
נפסק מאד פוימשפה אתי הדברים אשר יצאו עיני וסו' יסורו
מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בנות: יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחורב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם
ואשמעם את דברי אשר ילמדון לראות אתי כליהמים אשר הם
היום עליהם ואת בניהם ולמדון: פסוק ואתחנן